

ת"פ 4055/11/22 - מדינת ישראל, משטרת ישראל, תביעות להב 433 נגד צברי אבו סעד

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 4055-11-22 מדינת ישראל נ' אבו סעד (עציר)

בפני בעניין:	כבוד הנשיא, השופט מנחם מזרחי המאשימה:	מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות להב 433 ע"י ב"כ עוה"ד קורל ויזל
נגד הנאשם:	צברי אבו סעד ע"י ב"כ עוה"ד הישאם קבלאן	

גזר-דין

א. כתב-האישום המתוקן:

הנאשם הורשע בעקבות הודאתו בכתב-אישום מתוקן ובו עבירות של כניסה לישראל שלא כדין לפי סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל תשי"ב - 1952, קשירת קשר לפשע לפי סעיף 499 (א)(1) לחוק העונשין התשל"ז - 1977, גניבת רכב בצוותא לפי סעיפים 413ב + 29 (א) לחוק הנ"ל, פריצה לרכב בצוותא לפי סעיפים 413א + 29 (א) לחוק הנ"ל, נהיגה ללא רישיון נהיגה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה, נהיגת רכב ללא ביטוח לפי סעיף 2א לפקודת בטוח רכב מנועי ונהיגה בקלות ראש לפי סעיף 62 לפקודת התעבורה.

בעקבות קשירת קשר בין הנאשם לאדם נוסף לגנוב רכב משטחי מדינת ישראל אל תחומי האזור, הגיעו בתאריך 26.10.22 הנאשם והאחר, ברכבו של האחר, אל תוך תחומי מדינת ישראל, השניים התפרצו לרכב מסוג מאזדה, אשר חנה במקום, באופן המתואר בעובדה 6, הניעו את הרכב באמצעות מכשיר מיוחד בדרך המפורטת בעובדה 7, האחר נהג ברכב שעמו הגיעו, אחריו הנאשם אשר נהג ברכב הגנוב אל עבר תחומי האזור לשם גניבתו, בהמשך הגיעו השניים לקראת מחסום משטרת, השניים עצרו את רכביהם, ואז הנאשם האיץ בנהיגתו את הרכב הגנוב, פרץ את המחסום המשטרת, עלה על הדוקרנים שבמחסום, המשיך בנסיעתו, אחר נעצר, יצא מן הרכב הגנוב, המשיך בבריחה רגלית, משך כשלוש דקות, עד אשר נעצר בידי השוטרים שדלקו אחריו.

ב. מתחם ענישה:

התכלית העומדת אחר העבירות בהן פשע הנאשם היא מניעת הפגיעה ברכוש, מניעת גניבת הרכב, מניעת הנזק הישיר הנובע מאותה גניבה, מניעת הפגיעה בתחושת הקניין ומניעת הנזק העקיף הכללי הנובע מכך לחברה ונוכח נהיגתו של הנאשם, אשר פרץ את המחסום המשטרתי בנהיגתו גם את מניעת הסיכון הבריאותי העלול לנבוע מאופן נהיגתו.

הצדדים טענו **למתחם אחיד** ואני מקבל את עמדתם.

המאשימה טענה לקיומו של מתחם ענישה שבין 16 - 30 חודשי מאסר בפועל ואילו הנאשם טען לקיומו של מתחם ענישה שבין 12 - 24 חודשי מאסר בפועל.

בנסיבות תיק זה, כאשר מדובר בפריצה לרכב, גניבתו, שקדמה להם קשירת קשר, תכנון מוקדם, יחד עם הנהיגה המסכנת, פורצת המחסום והמרדף, ונוכח עקרון ההלימה ופסיקה הנוהגת בתחום ולפי שמדובר בתופעה עבריינית שהוכרה כ"מכת מדינה", אני מאמץ את מתחם הענישה אשר עתרה לו המאשימה בתיקון קל וקובע אותו בין **14 - 30 חודשי מאסר בפועל, יחד עם ענישה נלווית.**

אפנה אל גזר הדין הבאים שאותם יש לקרוא בשינויים המחויבים:

עפ"ג (מחוזי מרכז) 61853-01-13 **דעמה נגד מדינת ישראל** נגזרו **15 חודשי מאסר** בפועל בגין גניבת **אחת** ונהיגה פוחזת: עפ"ג 4594-12-11 **מצאורוה נגד מדינת ישראל** - גניבת רכב, פריצה לרכב, נהיגה ללא רישיון נדון ל - **18 חודשי מאסר.**

ג. שיקולי ענישה:

הנאשם ביצע עבירות חמורות, עת נכנס לישראל יחד עם אחר, לאחר חבירה יחד, **תוך תכנון מוקדם**, הצטיידות ברכב מלווה, פריצה לרכב, גניבתו, נהג בו בלא רישיון ובלא ביטוח ולאחר מכן הגדיל לעשות כאשר פרץ את המחסום המשטרתי, סיכן את הציבור ונמלט בבריחה.

התנהגות שכזו, מחייבת להטיל עליו ענישה ממשית, בעלת משקל, אשר תרתיע אותו ואת האחרים מלבצע עבריינות שכזו.

תיקון העבירה מנהיגה פוחזת של רכב לעבירה לפי פקודת התעבורה, אינו מפחית באופן משמעותי **מחומרת העובדות** שנתרו על כן, בכל הקשור לנהיגה ופריצת המחסום.

בית-המשפט העליון קבע, כי סוג עבריינות זה הינו "**מכת מדינה**" ולכן יש להחמיר בענישה כדי להדביר את התופעה העבריינית הכה נפוצה. ראו הדברים שנקבעו בע"פ 11194/05 עטיה אבו סבית נגד מדינת ישראל (15.05.2006) :

"למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור (פסק הדין בע"פ 5724/95 ניתן ב-12.5.96), כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך."

זהו נאשם בעל עבר פלילי רלוונטי הכולל הרשעה קודמת אחת בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין וגניבת רכב, שבגינה נדון, במסגרת הסדר טיעון ל - 12 חודשי מאסר בפועל (במ/1 + במ/2).

בגין הרשעה זו תלוי ועומד לחובתו מאסר מותנה בר הפעלה.

הרשעתו היא מתאריך 26.7.21 בגין עבירות מחודש מאי 2021. והנה, **חלפה לה תקופה קצרה** מאז שחרורו מבית האסורים, הוא לא הורתע מעונש המאסר בפועל או מן המאסר המותנה, **שב לסורו וביצע עבריינות דומה**.

עיון בכתב-האישום המתוקן נשוא התיק הקודם מלמד, כי עתה ביצע הנאשם "**תמונת מראה**" של תיקו הקודם:

על כן, לא נותר עתה אלא להחמיר בעונשו, כאשר ברור לכל, שהטלת 12 חודשי מאסר בפועל, כפי עונשו הקודם, תעביר לו מסר עונשי שלילי שגוי, **אלא שכלל שהוא "מתקדם" בסולם העבריינות יש להתקדם עמו ב"סולם" החומרה העונשית ולצעוד עמו יד ביד באופן הולם ומרתיע**.

שקלתי את העובדות המקלות, שפורטו בטיעוני ב"כ ובראשן העובדה כי הוא הורשע בעקבות הודאתו ובכך חסך זמן ציבורי ניכר, אולם אין באלו כדי להטות את הכף ולהוביל לענישה מקלה.

ד. תוצאה:

לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

עמוד 3

א. 15 חודשי מאסר בפועל.

ב. אני מורה על הפעלת עונש המאסר המותנה בר-ההפעלה בן ששת החודשים וכן החודש מת"פ 21-05-26019 שלום רמלה, וזאת בחופף זה לזה, אך במצטבר לעונש המאסר בפועל.

ג. סה"כ ירצה הנאשם 21 חודשי מאסר בפועל לריצוי מיום מעצרו ה - 26.10.22, או כפי רישומי שב"ס.

ד. 6 חודשי מאסר שאותם לא ירצה אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת רכוש הנוגעת לרכב.

ה. חודש מאסר שאותו לא ירצה אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו אחת העבירות הנותרות שבגינן הורשע.

ו. 5,000 ₪ קנס או 60 ימי מאסר תמורתו, והקנס ישולם בחמישה תשלומים חודשיים שווים, הראשון בתאריך 1.9.23 והנותרים בכל ראשון לחודש שלאחר מכן.

ז. פסילת רישיון נהיגה למשך 6 חודשים מיום שחרורו מן המאסר. אין לנאשם רישיון נהיגה והוא אינו נדרש להפקידו.

ח. פסילת רישיון נהיגה למשך 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרור, שלא יעבור כל עבירת רכוש הנוגעת לרכב, או עבירה של נהיגת רכב ללא רישיון או ללא ביטוח.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז/לוד בתוך 45 ימים.

צו כללי למוצגים.

התיק סגור.

ניתן היום, א' אב תשפ"ג, 19 יולי 2023, במעמד הצדדים.